

TABEL DE CONCORDANȚĂ

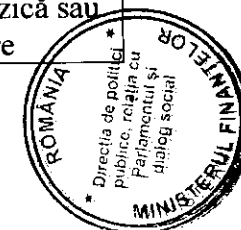
1. Directiva UE care se transpune

Directiva (UE) 2020/284 a Consiliului din 18 februarie 2020 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește introducerea anumitor cerințe pentru prestatorii de servicii de plată

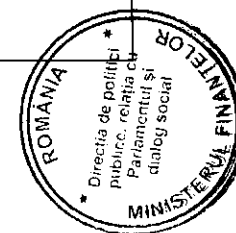
2. Actul/actele de transpunere a directivei UE:

Proiect de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal

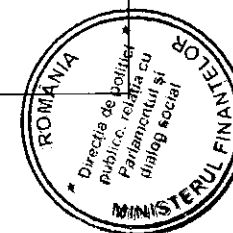
Directiva (UE) 2020/284 a Consiliului din 18 februarie 2020 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește introducerea anumitor cerințe pentru prestatorii de servicii de plată		Proiect de lege pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal		Observații
Articol/ Paragraf	Prevederi	Articol/ Alineat	Prevederi	
1	2	3	4	5
Articolul 1 din Directiva 2020/284	La capitolul 4 din titlul XI din Directiva 2006/112/CE se introduce următoarea secțiune: „Secțiunea 2a Obligațiile generale ale prestatorilor de servicii de plată”	Art. I pct. 6 din proiectul de lege Titlul VII Capitolul XIII din Legea nr. 227/2015	După articolul 321 ¹ se introduce un nou articol, art. 321 ² , cu următorul cuprins: „Art. 321 ² Obligațiile generale ale prestatorilor de servicii de plată”	
Articolul 1 din Directiva	„Articolul 243a În sensul prezentei secțiuni, se aplică următoarele definiții:	Art. I pct. 6 din proiectul	„(1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții:	Secțiunea „ori o persoană fizică sau juridică care

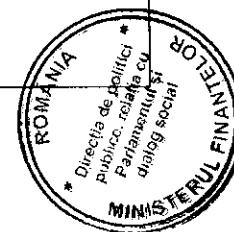
<p>2020/284</p>	<p>1. «prestator de servicii de plată» înseamnă oricare dintre categoriile de prestatori de servicii de plată menționate la articolul 1 alineatul (1) literele (a)-(d) din Directiva (UE) 2015/2366 a Parlamentului European și a Consiliului (*) ori o persoană fizică sau juridică care beneficiază de o derogare în temeiul articolului 32 din directiva menționată;</p> <p>2. «serviciu de plată» înseamnă oricare dintre activitățile comerciale enumerate la punctele 3-6 din anexa I la Directiva (UE) 2015/2366;</p> <p>3. «plată» înseamnă, cu excepția excluderilor prevăzute la articolul 3 din Directiva (UE) 2015/2366, o «tranzacție de plată» în sensul definiției de la articolul 4 punctul 5 din respectiva directivă, sau o «remitere de bani» în sensul definiției de la articolul 4 punctul 22 din respectiva directivă;</p> <p>4. «plătitor» înseamnă «plătitor» în sensul definiției de la articolul 4 punctul 8 din Directiva (UE) 2015/2366;</p> <p>5. «beneficiar al plății» înseamnă «beneficiar al plății» în sensul definiției de la articolul 4 punctul 9 din Directiva (UE) 2015/2366;</p> <p>6. «stat membru de origine» înseamnă «stat membru de origine» în sensul definiției de la articolul 4 punctul 1 din Directiva (UE)</p>	<p>de lege</p> <p>Titlul VII Capitolul XIII Art. 321² alin. (1) din Legea nr. 227/2015</p>	<p>a) „prestator de servicii de plată” înseamnă oricare dintre categoriile de prestatori de servicii de plată menționate la art. 2 lit. a) - d) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative, denumită în continuare Legea nr. 209/2019;</p> <p>b) „serviciu de plată” înseamnă oricare dintre activitățile enumerate la art. 7 alin. (1) lit. c) - f) din Legea nr. 209/2019;</p> <p>c) „plată” înseamnă, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 4 alin. (1) - (4) și art. 105 din Legea nr. 209/2019, o „operațiune de plată” în sensul definiției de la art. 5 alin. (1) pct. 36 din Legea nr. 209/2019, sau o „remitere de bani” în sensul definiției de la art. 5 alin. (1) pct. 47 din Legea nr. 209/2019;</p> <p>d) „plătitor” înseamnă „plătitor” în sensul definiției de la art. 5 alin. (1) pct. 41 din Legea nr. 209/2019;</p> <p>e) „beneficiar al plății” înseamnă „beneficiar al plății” în sensul definiției de la art. 5 alin. (1) pct. 6 din Legea nr. 209/2019;</p> <p>f) „stat membru de origine” înseamnă „stat membru de origine” în sensul definiției de la art. 5 alin. (1) pct. 55 din Legea nr. 209/2019;</p> <p>g) „stat membru gazdă” înseamnă „stat</p>	<p>beneficiază de o derogare în temeiul articolului 32 din directiva menționată”, din cuprinsul art. 243a pct. 1 din Directiva 2006/112, nu a fost transpusă deoarece, potrivit corespondenței purtate cu BNR, art. 32 nu are corespondent în Legea nr. 209/2019, întrucât vizează o opțiune națională, care nu a fost exercitată de România, respectiv de a introduce un regim simplificat pentru anumite instituții de plată.</p>
-----------------	---	--	--	---

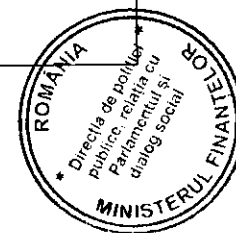
	<p>2015/2366;</p> <p>7. «stat membru gazdă» înseamnă «stat membru gazdă» în sensul definiției de la articolul 4 punctul 2 din Directiva (UE) 2015/2366;</p> <p>8. «cont de plăți» înseamnă «cont de plăți» în sensul definiției de la articolul 4 punctul 12 din Directiva (UE) 2015/2366;</p> <p>9. «IBAN» înseamnă «IBAN» în sensul definiției de la articolul 2 punctul 15 din Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (**);</p> <p>10. «BIC» înseamnă «BIC» în sensul definiției de la articolul 2 punctul 16 din Regulamentul (UE) nr. 260/2012.”</p>		<p>membru gazdă” în sensul definiției de la art. 5 alin. (1) pct. 56 din Legea nr. 209/2019;</p> <p>h) „cont de plăți” înseamnă „cont de plăți” în sensul definiției de la art. 5 alin. (1) pct. 11 din Legea nr. 209/2019;</p> <p>i) „IBAN” înseamnă „IBAN” în sensul definiției de la art. 2 pct. 15 din Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009;</p> <p>j) „BIC” înseamnă „BIC” în sensul definiției de la art. 2 pct. 16 din Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009.”</p>	
<p>Articolul 1 din Directiva 2020/284</p>	<p>„Articolul 243b (1) Statele membre impun prestatorilor de servicii de plată să păstreze evidențe suficient de detaliate ale beneficiarilor plăților și ale plăților în legătură cu serviciile de plată pe care le furnizează pentru fiecare trimestru calendaristic, pentru a permite autorităților competente ale statelor membre să efectueze controale privind livrările de</p>	<p>Art. I pct. 6 din proiectul de lege</p> <p>Titlul VII Capitolul XIII</p>	<p>„(2) Prestatorii de servicii de plată sunt obligați să păstreze evidențe ale beneficiarilor plăților și ale plăților în legătură cu serviciile de plată pe care le prestează pentru fiecare trimestru calendaristic, pentru a permite organelor fiscale competente să efectueze controale privind livrările de bunuri și prestările de</p>	

	mărfuri și prestările de servicii care, în conformitate cu dispozițiile titlului V, se consideră că au loc într-un stat membru, în vederea atingerii obiectivului de combatere a fraudei în domeniul TVA.”	Art. 321 ² alin. (2) din Legea nr. 227/2015	servicii care, în conformitate cu prevederile capitolului V din prezentul titlu, se consideră că au loc în România, în vederea atingerii obiectivului de combatere a fraudei în domeniul TVA.”	
Articolul 1 din Directiva 2020/284	„Obligația menționată la primul paragraf se aplică numai serviciilor de plată furnizate în ceea ce privește plățile transfrontaliere. Se consideră că o plată este transfrontalieră în cazul în care plătitorul se află într-un stat membru, iar beneficiarul plății se află într-un alt stat membru, pe un teritoriu terț sau într-o țară terță.”	Art. I pct. 6 din proiectul de lege Titlul VII Capitolul XIII Art. 321 ² alin. (3) din Legea nr. 227/2015	„(3) Obligația prevăzută la alin. (2) se aplică numai serviciilor de plată prestate în ceea ce privește plățile transfrontaliere. Se consideră că o plată este transfrontalieră în cazul în care plătitorul se află într-un stat membru, iar beneficiarul plății se află într-un alt stat membru, într-un teritoriu terț sau o țară terță.”	
Articolul 1 din Directiva 2020/284	„(2) Obligația care le revine prestatorilor de servicii de plată în temeiul alineatului (1) se aplică în cazul în care, în cursul unui trimestru calendaristic, un prestator de servicii de plată prestează servicii de plată care corespund unui număr de peste 25 de plăți transfrontaliere către același beneficiar al plăților.”	Art. I pct. 6 din proiectul de lege Titlul VII Capitolul XIII Art. 321 ² alin. (4) din Legea nr.	„(4) Obligația care le revine prestatorilor de servicii de plată în temeiul alin. (2) se aplică în cazul în care, în cursul unui trimestru calendaristic, un prestator de servicii de plată prestează servicii de plată care corespund unui număr de peste 25 de plăți transfrontaliere către același beneficiar al plăților.”	

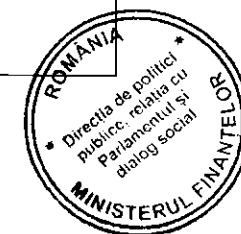
		227/2015	
Articolul 1 din Directiva 2020/284	„Numărul de plăți transfrontaliere menționate la primul paragraf de la prezentul alineat se calculează cu referire la serviciile de plată prestate de prestatorul de servicii de plată pentru fiecare stat membru și pentru fiecare element de identificare astfel cum este menționat la articolul 243c alineatul (2). În cazul în care prestatorul de servicii de plată deține informații conform cărora beneficiarul plăților dispune de mai multe elemente de identificare, calculul se efectuează cu referire la beneficiarul plăților.”	Art. I pct. 6 din proiectul de lege Titlul VII Capitolul XIII Art. 321 ² alin. (5) din Legea nr. 227/2015	„(5) Numărul de plăți transfrontaliere prevăzut la alin. (4) se calculează cu referire la serviciile de plată prestate de prestatorul de servicii de plată pentru fiecare stat membru și pentru fiecare element de identificare astfel cum este prevăzut la alin. (10). În cazul în care prestatorul de servicii de plată deține informații conform cărora beneficiarul plăților dispune de mai multe elemente de identificare, calculul se efectuează pe beneficiar al plăților.”
Articolul 1 din Directiva 2020/284	„(3) Obligația prevăzută la alineatul (1) nu se aplică serviciilor de plată prestate de prestatorii de servicii de plată ai plătitorului pentru orice plată atunci când cel puțin unul dintre prestatorii de servicii de plată ai beneficiarului se află într-un stat membru, astfel cum rezultă din codul BIC al prestatorului de servicii de plată sau din orice alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc prestatorul de servicii de plată și locația acestuia. Prestatorii de servicii de plată ai plătitorului includ, în orice caz, respectivele servicii de plată în calculul menționat la alineatul (2).”	Art. I pct. 6 din proiectul de lege Titlul VII Capitolul XIII Art. 321 ² alin. (6) din Legea nr. 227/2015	„(6) Obligația prevăzută la alin. (2) nu se aplică serviciilor de plată prestate de prestatorii de servicii de plată ai plătitorului pentru orice plată atunci când cel puțin unul dintre prestatorii de servicii de plată ai beneficiarului se află într-un stat membru, astfel cum rezultă din codul BIC al prestatorului de servicii de plată sau din orice alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc prestatorul de servicii de plată și locația acestuia. Totuși, prestatorii de servicii de plată ai plătitorului includ respectivele servicii de plată în calculul prevăzut la alin. (4) și (5).”
Articolul 1 din	„(4) În cazul în care prestatorilor de servicii de plată li se aplică obligația prevăzută de	Art. I pct. 6 din	„(7) În cazul în care prestatorilor de servicii de plată li se aplică obligația prevăzută de

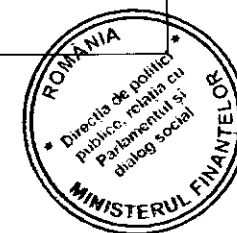
<p>Directiva 2020/284</p>	<p>alineatul (1), evidențele: (a) sunt păstrate de către prestatorul de servicii de plată în format electronic pentru o perioadă de trei ani calendaristici de la sfârșitul anului calendaristic al datei plății; (b) sunt puse la dispoziție în conformitate cu articolul 24b din Regulamentul (UE) nr. 904/2010 statului membru de origine al prestatorului de servicii de plată sau statelor membre gazdă în cazul în care prestatorul de servicii de plată prestează servicii de plată în alte state membre decât statul membru de origine.”</p>	<p>proiectul de lege</p> <p>Titlul VII Capitolul XIII Art. 321² alin. (7) din Legea nr. 227/2015</p>	<p>alin. (2), evidențele: a) sunt păstrate de către prestatorul de servicii de plată în format electronic pentru o perioadă de trei ani calendaristici de la sfârșitul anului calendaristic al datei plății; b) sunt puse la dispoziție organului fiscal competent, în conformitate cu art. 24b din Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată, cu modificările și completările ulterioare, în situația în care România este stat membru de origine sau stat membru gazdă, astfel cum sunt definite la alin. (1) lit. f) și g). Punerea la dispoziție a evidențelor se realizează prin intermediul unui formular electronic standard, până cel târziu la sfârșitul lunii care urmează după expirarea trimestrului calendaristic la care se referă informațiile. Sfârșitul lunii care urmează după încheierea trimestrului calendaristic se consideră a fi ultima zi calendaristică a respectivei luni, chiar dacă aceasta este o zi nelucrătoare.”</p>	
<p>Articolul 1 din Directiva 2020/284</p>	<p>„Articolul 243c (1) În aplicarea articolului 243b alineatul (1) al doilea paragraf și fără a aduce atingere prevederilor titlului V, locația plătitorului se consideră a fi în statul membru care corespunde: (a) codului IBAN al contului de plăți al</p>	<p>Art. I pct. 6 din proiectul de lege</p>	<p>„(9) În aplicarea alin. (3) și fără a aduce atingere prevederilor capitolului V din prezentul titlu, locația plătitorului se consideră a fi în statul membru care corespunde: a) codului IBAN al contului de plăți al</p>	

	plătitorului sau oricărui alt identificator care identifică fără echivoc și furnizează locația plătitorului, sau în absența unor astfel de identificatori; (b) codului BIC sau oricărui alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc și furnizează locația prestatorului de servicii de plată care acționează în numele plătitorului.”	Titlul VII Capitolul XIII Art. 321 ² alin. (9) din Legea nr. 227/2015	plătitorului sau oricărui alt identificator care identifică fără echivoc și furnizează locația plătitorului, sau în absența unor astfel de identificatori, b) codului BIC sau oricărui alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc și furnizează locația prestatorului de servicii de plată care acționează în numele plătitorului.”	
Articolul 1 din Directiva 2020/284	„(2) În aplicarea articolului 243b alineatul (1) al doilea paragraf, locația beneficiarului plății se consideră a fi în statul membru, pe teritoriul terț sau în țara terță care corespunde: (a) codului IBAN al contului de plăți al beneficiarului plății sau oricărui alt identificator care identifică fără echivoc și furnizează locația beneficiarului plății, sau în absența unor astfel de identificatori; (b) codului BIC sau oricărui alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc și furnizează locația prestatorului de servicii de plată care acționează în numele beneficiarului plății.”	Art. I pct. 6 din proiectul de lege Titlul VII Capitolul XIII Art. 321 ² alin. (10) din Legea nr. 227/2015	„(10) În aplicarea alin. (3), locația beneficiarului plății se consideră a fi în statul membru, în teritoriul terț sau în țara terță care corespunde: a) codului IBAN al contului de plăți al beneficiarului plății sau oricărui alt identificator care identifică fără echivoc și furnizează locația beneficiarului plății, sau în absența unor astfel de identificatori, b) codului BIC sau oricărui alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc și furnizează locația prestatorului de servicii de plată care acționează în numele beneficiarului plății.”	
Articolul 1 din Directiva 2020/284	„Articolul 243d (1) Evidențele păstrate de prestatorii de servicii de plată, în temeiul articolului 243b, conțin următoarele informații: (a) codul BIC sau orice alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc prestatorul de servicii de plată; (b) numele sau denumirea comercială a	Art. I pct. 6 din proiectul de lege	„(11) Evidențele păstrate de prestatorii de servicii de plată, în temeiul alin. (2) – (7), conțin următoarele informații: a) codul BIC sau orice alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc prestatorul de servicii de plată; b) numele sau denumirea comercială a	

	<p>beneficiarului plății, astfel cum figurează în evidențele prestatorului de servicii de plată;</p> <p>(c) dacă este disponibil, orice cod de înregistrare în scopuri de TVA sau alt cod fiscal național al beneficiarului plății;</p> <p>(d) codul IBAN sau, în absența codului IBAN, orice alt identificator care identifică fără echivoc și furnizează locația beneficiarului plății;</p> <p>(e) codul BIC sau orice alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc și furnizează locația prestatorului de servicii de plată care acționează în numele beneficiarului plății, în cazul în care beneficiarul primește fonduri fără să aibă un cont de plăți;</p> <p>(f) dacă este disponibilă, adresa beneficiarului plății, astfel cum figurează în evidențele prestatorului de servicii de plată;</p> <p>(g) detaliile privind orice plată transfrontalieră, astfel cum este menționată la articolul 243b alineatul (1);</p> <p>(h) detaliile privind orice restituire a unei plăți, astfel cum este identificată ca fiind legată de plățile transfrontaliere menționate la litera (g).”</p>	<p>Titlul VII Capitolul XIII Art. 321² alin. (11) din Legea nr. 227/2015</p>	<p>beneficiarului plății, astfel cum figurează în evidențele prestatorului de servicii de plată;</p> <p>c) dacă este disponibil, orice cod de înregistrare în scopuri de TVA sau alt cod fiscal național al beneficiarului plății;</p> <p>d) codul IBAN sau, în absența codului IBAN, orice alt identificator care identifică fără echivoc și furnizează locația beneficiarului plății;</p> <p>e) codul BIC sau orice alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc și furnizează locația prestatorului de servicii de plată care acționează în numele beneficiarului plății, în cazul în care beneficiarul primește fonduri fără să aibă un cont de plăți;</p> <p>f) dacă este disponibilă, adresa beneficiarului plății, astfel cum figurează în evidențele prestatorului de servicii de plată;</p> <p>g) detaliile privind orice plată transfrontalieră, astfel cum este prevăzută la alin. (3);</p> <p>h) detaliile privind orice restituire a unei plăți, astfel cum este identificată ca fiind legată de plățile transfrontaliere prevăzute la lit. g).”</p>	
<p>Articolul 1 din Directiva 2020/284</p>	<p>„(2) Informațiile menționate la alineatul (1) literele (g) și (h) conțin următoarele detalii:</p> <p>(a) data și ora efectuării plății sau a restituirii plății;</p> <p>(b) valoarea și moneda plății sau a restituirii</p>	<p>Art. I pct. 6 din proiectul de lege</p>	<p>„(12) Informațiile prevăzute la alin. (11) lit. g) și h) conțin următoarele detalii:</p> <p>a) data și ora efectuării plății sau a restituirii plății;</p> <p>b) valoarea și moneda plății sau a restituirii</p>	

	<p>plății;</p> <p>(c) statul membru de origine al plății primite de sau în numele beneficiarului plății, statul membru de destinație a restituirii, după caz, precum și informațiile utilizate pentru a stabili originea sau destinația plății sau a restituirii plății în conformitate cu articolul 243c;</p> <p>(d) orice referință care identifică fără echivoc plata;</p> <p>(e) dacă este cazul, informația că plata este inițiată la sediul fizic al comerciantului.”</p>	<p>Titlul VII Capitolul XIII Art. 321² alin. (12) din Legea nr. 227/2015</p>	<p>plății;</p> <p>c) statul membru de origine al plății primite de sau în numele beneficiarului plății, statul membru de destinație a restituirii, după caz, precum și informațiile utilizate pentru a stabili originea sau destinația plății sau a restituirii plății în conformitate cu prevederile alin. (9) și (10);</p> <p>d) orice referință care identifică fără echivoc plata;</p> <p>e) dacă este cazul, informația că plata este inițiată la sediul fizic al comerciantului.”</p>	
<p>Articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2020/280</p>	<p>„Statele membre adoptă și publică, până cel târziu la 31 decembrie 2023, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul dispozițiilor respective.”</p>			<p>Acest paragraf nu se transpune, deoarece menționează termenul de transpunere a prevederilor directivei.</p>
<p>Articolul 2 alineatul (1) al doilea paragraf din Directiva 2020/280</p>	<p>„Statele membre aplică dispozițiile respective de la 1 ianuarie 2024.”</p>	<p>Art. II din proiectul de lege</p>	<p>„Prevederile art. I pct. 6 intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2024.”</p>	<p>Se are în vedere respectarea termenului de punere în aplicare a prevederilor Directivei 2020/280.</p>
<p>Articolul 2 alineatul (1) al treilea paragraf</p>	<p>„Atunci când statele membre adoptă dispozițiile respective, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data</p>	<p>După partea dispozitivă a</p>	<p>„Prevederile art. I pct. 6 transpun Directiva (UE) 2020/284 a Consiliului din 18 februarie 2020 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește</p>	

din Directiva 2020/280	publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a unei astfel de trimiteri.”	proiectului de lege	introducerea anumitor cerințe pentru prestatorii de servicii de plată 2021/1159, publicată în jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), seria L, nr. 62/7 din 2 martie 2020.”	
Articolul 3 alineatul (2) primul paragraf din Directiva 2020/280	„(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.”			Nu este necesară transpunerea, aceasta fiind obligația orizontală a statelor membre de a notifica în mod corespunzător transpunerea directivei.
Articolul 3 din Directiva 2020/280	„Articolul 3 Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> .”			Nu este necesară transpunerea
Articolul 4 din Directiva 2020/280	„Articolul 4 Prezenta directivă se adresează statelor membre. Adoptată la Bruxelles, 18 februarie 2020.”			Nu este necesară transpunerea.

Tabel comparativ

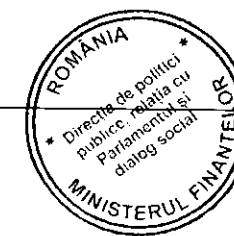
**Lege
pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal**

Nr. crt.	Text actual	Text propus	Motivații
	Titlul VII – Taxa pe valoarea adăugată		
1.	Art. 287 lit. c) c) în cazul în care rabaturile, remizele, risturnele și celelalte reduceri de preț prevăzute la art. 286 alin. (4) lit. a) sunt acordate după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;	La articolul 287, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins: „c) în cazul în care se acordă reduceri de preț după livrarea bunurilor sau prestarea serviciilor;”	Modificarea este necesară în vederea compatibilizării cu prevederile art. 90 alin. (1) din Directiva 2006/112/CE privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată, astfel cum au fost interpretate de CJUE în hotărârea pronunțată în cauza C-717/19 Boehringer Ingelheim, în sensul introducerii posibilității ajustării TVA colectate inițial de persoanele impozabile pentru toate reducerile de preț acordate ulterior, indiferent că acestea sunt acordate direct clienților sau prin alte mecanisme de reducere a prețului.
2.	Text nou	La articolul 314, după alineatul (7) se introduce un nou alineat, alineatul (7¹), cu următorul cuprins: „(7 ¹) În sensul alin. (7), sfârșitul următoarei luni după încheierea fiecărui trimestru calendaristic se consideră a fi ultima zi calendaristică a respectivei luni, chiar dacă aceasta este o zi nelucrătoare.”	Clarificarea termenului limită de depunere a declarațiilor speciale aferente regimului special prevăzut la art. 314 din Codul fiscal, cu referire expresă la ultima zi calendaristică a lunii, chiar dacă aceasta este o zi nelucrătoare, având în vedere recomandările Comisiei Europene din Ghidul TVA privind Ghișeul unic european.
3.	Text nou	La articolul 315, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins: „(6 ¹) În sensul alin. (6), sfârșitul următoarei luni după încheierea fiecărui trimestru calendaristic se consideră a fi ultima zi calendaristică a respectivei luni, chiar dacă aceasta este o zi nelucrătoare.”	Clarificarea termenului limită de depunere a declarațiilor speciale aferente regimului special prevăzut la art. 315 din Codul fiscal, cu referire expresă la ultima zi calendaristică a lunii, chiar dacă aceasta este o zi nelucrătoare, având în vedere recomandările Comisiei Europene din Ghidul TVA privind Ghișeul unic european.
4.	Text nou	La articolul 315², după alineatul (18) se introduce	Clarificarea termenului limită de depunere

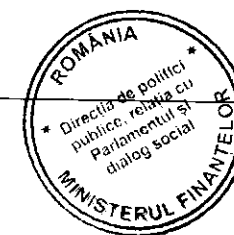
Nr. crt.	Text actual	Text propus	Motivații
		<p>un nou alineat, alineatul (18¹), cu următorul cuprins: „(18¹) În sensul alin. (18), sfârșitul următoarei luni după încheierea perioadei fiscale se consideră a fi ultima zi calendaristică a respectivei luni, chiar dacă aceasta este o zi nelucrătoare.”</p>	<p>a declarațiilor speciale aferente regimului special prevăzut la art. 315² din Codul fiscal, cu referire expresă la ultima zi calendaristică a lunii, chiar dacă aceasta este o zi nelucrătoare, având în vedere recomandările Comisiei Europene din Ghidul TVA privind Ghișeul unic european.</p>
5.	<p>Art. 316 alin. (6¹) și (6²) (6¹) Prin excepție de la alin. (6) lit. b), persoana impozabilă nestabilă în România și neînregistrată în scopuri de TVA în România care realizează în România operațiunile prevăzute la art. 293 alin. (1) lit. m) din Codul fiscal poate desemna un reprezentant fiscal autorizat care să îndeplinească obligațiile din perspectiva TVA ce decurg din realizarea acestor operațiuni. Procedura și condițiile de desemnare a reprezentantului fiscal autorizat vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice. (6²) Persoana care desemnează un reprezentant fiscal autorizat, conform art. 316 alin. (6¹) este ținută răspunzătoare individual și în solidar pentru plata taxei, împreună cu reprezentantul său fiscal autorizat.</p>	<p>La articolul 316, alineatele (6¹) și (6²) se abrogă.</p>	<p>Abrogarea acestor prevederi referitoare la posibilitatea desemnării unui reprezentant fiscal autorizat în cazul anumitor operațiuni (importuri de bunuri urmate de livrări intracomunitare) realizate de persoane impozabile nestabilite și neînregistrate în scopuri de TVA în România, are în vedere faptul că obligațiile ce revin acestor persoane, inclusiv pentru respectivele operațiuni, pot fi îndeplinite prin reprezentantul fiscal prevăzut la art. 316 alin. (7) din Codul fiscal.</p>
6.	<p>Text nou</p>	<p>După articolul 321¹ se introduce un nou articol, art. 321², cu următorul cuprins: „Art. 321² Obligațiile generale ale prestatorilor de servicii de plată (1) În sensul prezentului articol, se aplică următoarele definiții: a) „prestator de servicii de plată” înseamnă oricare</p>	<p>Necesitatea transpunerii prevederilor art. 1 din Directiva (UE) 2020/284.</p>

Nr. crt.	Text actual	Text propus	Motivații
		<p>dintre categoriile de prestatori de servicii de plată prevăzute la art. 2 lit. a) - d) din Legea nr. 209/2019 privind serviciile de plată și pentru modificarea unor acte normative;</p> <p>b) „serviciu de plată” înseamnă oricare dintre activitățile enumerate la art. 7 alin. (1) lit. c) – f) din Legea nr. 209/2019;</p> <p>c) „plată” înseamnă, cu excepția operațiunilor prevăzute la art. 4 alin. (1) – (4) și art. 105 din Legea nr. 209/2019, o „operațiune de plată” în sensul definiției de la art. 5 alin. (1) pct. 36 din Legea nr. 209/2019, sau o „remitere de bani” în sensul definiției de la art. 5 alin. (1) pct. 47 din Legea nr. 209/2019;</p> <p>d) „plătitor” înseamnă „plătitor” în sensul definiției de la art. 5 alin. (1) pct. 41 din Legea nr. 209/2019;</p> <p>e) „beneficiar al plății” înseamnă „beneficiar al plății” în sensul definiției de la art. 5 alin. (1) pct. 6 din Legea nr. 209/2019;</p> <p>f) „stat membru de origine” înseamnă „stat membru de origine” în sensul definiției de la art. 5 alin. (1) pct. 55 din Legea nr. 209/2019;</p> <p>g) „stat membru gazdă” înseamnă „stat membru gazdă” în sensul definiției de la art. 5 alin. (1) pct. 56 din Legea nr. 209/2019;</p> <p>h) „cont de plăți” înseamnă «cont de plăți» în sensul definiției de la art. 5 alin. (1) pct. 11 din Legea nr. 209/2019;</p> <p>i) „IBAN” înseamnă „IBAN” în sensul definiției de la art. 2 pct. 15 din Regulamentul (UE) nr. 260/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 martie 2012 de stabilire a cerințelor tehnice și comerciale aplicabile operațiunilor de transfer de</p>	

Nr. crt.	Text actual	Text propus	Motivații
		<p>credit și de debitare directă în euro și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 924/2009;</p> <p>j) „BIC” înseamnă „BIC” în sensul definiției de la art. 2 pct. 16 din Regulamentul (UE) nr. 260/2012.</p> <p>(2) Prestatorii de servicii de plată sunt obligați să păstreze evidențe ale beneficiarilor plăților și ale plăților în legătură cu serviciile de plată pe care le prestează pentru fiecare trimestru calendaristic, pentru a permite organelor fiscale competente să efectueze controale privind livrările de bunuri și prestările de servicii care, în conformitate cu prevederile capitolului V din prezentul titlu, se consideră că au loc în România, în vederea atingerii obiectivului de combatere a fraudei în domeniul TVA.</p> <p>(3) Obligația prevăzută la alin. (2) se aplică numai serviciilor de plată prestate în ceea ce privește plățile transfrontaliere. Se consideră că o plată este transfrontalieră în cazul în care plătitorul se află într-un stat membru, iar beneficiarul plății se află într-un alt stat membru, într-un teritoriu terț sau o țară terță.</p> <p>(4) Obligația care le revine prestatorilor de servicii de plată în temeiul alin. (2) se aplică în cazul în care, în cursul unui trimestru calendaristic, un prestator de servicii de plată prestează servicii de plată care corespund unui număr de peste 25 de plăți transfrontaliere către același beneficiar al plăților.</p> <p>(5) Numărul de plăți transfrontaliere prevăzut la alin. (4) se calculează cu referire la serviciile de plată prestate de prestatorul de servicii de plată pentru fiecare stat membru și pentru fiecare element de identificare astfel cum este prevăzut la alin. (10).</p>	

Nr. crt.	Text actual	Text propus	Motivații
		<p>În cazul în care prestatorul de servicii de plată deține informații conform cărora beneficiarul plăților dispune de mai multe elemente de identificare, calculul se efectuează pe beneficiar al plăților.</p> <p>(6) Obligația prevăzută la alin. (2) nu se aplică serviciilor de plată prestate de prestatorii de servicii de plată ai plătitorului pentru orice plată atunci când cel puțin unul dintre prestatorii de servicii de plată ai beneficiarului se află într-un stat membru, astfel cum rezultă din codul BIC al prestatorului de servicii de plată sau din orice alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc prestatorul de servicii de plată și locația acestuia. Totuși, prestatorii de servicii de plată ai plătitorului includ respectivele servicii de plată în calculul prevăzut la alin. (4) și (5).</p> <p>(7) În cazul în care prestatorilor de servicii de plată li se aplică obligația prevăzută de alin. (2), evidențele:</p> <p>a) sunt păstrate de către prestatorul de servicii de plată în format electronic pentru o perioadă de trei ani calendaristici de la sfârșitul anului calendaristic al datei plății;</p> <p>b) sunt puse la dispoziție organului fiscal competent, în conformitate cu art. 24b din Regulamentul (UE) nr. 904/2010 al Consiliului din 7 octombrie 2010 privind cooperarea administrativă și combaterea fraudei în domeniul taxei pe valoarea adăugată, în situația în care România este stat membru de origine sau stat membru gazdă, astfel cum sunt definite la alin. (1) lit. f) și g). Punerea la dispoziție a evidențelor se realizează prin intermediul unui</p>	

Nr. crt.	Text actual	Text propus	Motivații
		<p>formular electronic standard, până cel târziu la sfârșitul lunii care urmează după expirarea trimestrului calendaristic la care se referă informațiile. Sfârșitul lunii care urmează după încheierea trimestrului calendaristic se consideră a fi ultima zi calendaristică a respectivei luni, chiar dacă aceasta este o zi nelucrătoare.</p> <p>(8) Procedura privind punerea la dispoziție a evidențelor prevăzută la alin. (7) lit. b) se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.</p> <p>(9) În aplicarea alin. (3) și fără a aduce atingere prevederilor capitolului V din prezentul titlu, locația plătitorului se consideră a fi în statul membru care corespunde:</p> <p>a) codului IBAN al contului de plăți al plătitorului sau oricărui alt identificator care identifică fără echivoc și furnizează locația plătitorului, sau în absența unor astfel de identificatori,</p> <p>b) codului BIC sau oricărui alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc și furnizează locația prestatorului de servicii de plată care acționează în numele plătitorului.</p> <p>(10) În aplicarea alin. (3), locația beneficiarului plății se consideră a fi în statul membru, în teritoriul terț sau în țara terță care corespunde:</p> <p>a) codului IBAN al contului de plăți al beneficiarului plății sau oricărui alt identificator care identifică fără echivoc și furnizează locația beneficiarului plății, sau în absența unor astfel de identificatori,</p> <p>b) codului BIC sau oricărui alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc și furnizează</p>	

Nr. crt.	Text actual	Text propus	Motivații
		<p>locația prestatorului de servicii de plată care acționează în numele beneficiarului plății.</p> <p>(11) Evidențele păstrate de prestatorii de servicii de plată, în temeiul alin. (2) – (7), conțin următoarele informații:</p> <p>a) codul BIC sau orice alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc prestatorul de servicii de plată;</p> <p>b) numele sau denumirea comercială a beneficiarului plății, astfel cum figurează în evidențele prestatorului de servicii de plată;</p> <p>c) dacă este disponibil, orice cod de înregistrare în scopuri de TVA sau alt cod fiscal național al beneficiarului plății;</p> <p>d) codul IBAN sau, în absența codului IBAN, orice alt identificator care identifică fără echivoc și furnizează locația beneficiarului plății;</p> <p>e) codul BIC sau orice alt cod de identificare comercială care identifică fără echivoc și furnizează locația prestatorului de servicii de plată care acționează în numele beneficiarului plății, în cazul în care beneficiarul primește fonduri fără să aibă un cont de plăți;</p> <p>f) dacă este disponibilă, adresa beneficiarului plății, astfel cum figurează în evidențele prestatorului de servicii de plată;</p> <p>g) detaliile privind orice plată transfrontalieră, astfel cum este prevăzută la alin. (3);</p> <p>h) detaliile privind orice restituire a unei plăți, astfel cum este identificată ca fiind legată de plățile transfrontaliere prevăzute la lit. g).</p> <p>(12) Informațiile prevăzute la alin. (11) lit. g) și h) conțin următoarele detalii:</p>	

Nr. crt.	Text actual	Text propus	Motivații
		a) data și ora efectuării plății sau a restituirii plății; b) valoarea și moneda plății sau a restituirii plății; c) statul membru de origine al plății primite de sau în numele beneficiarului plății, statul membru de destinație a restituirii, după caz, precum și informațiile utilizate pentru a stabili originea sau destinația plății sau a restituirii plății în conformitate cu prevederile alin. (9) și (10); d) orice referință care identifică fără echivoc plata; e) dacă este cazul, informația că plata este inițiată la sediul fizic al comerciantului.”	
7.	Text nou	La articolul 330, după alineatul (2), se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins: „(2 ¹) Prin excepție de la alin. (2), în situațiile prevăzute la art. 287 lit. c), dacă reducerile de preț nu sunt acordate direct clientului, furnizorii de bunuri și/sau prestatorii de servicii trebuie să emită pentru fiecare perioadă fiscală un document centralizator în vederea ajustării bazei de impozitare.”	Necesitatea introducerii acestui alineat intervine ca urmare a propunerii de modificare a art. 287 lit. c) din Codul fiscal. În acest sens, este stabilit un document centralizator pe baza căruia persoanele impozabile să efectueze ajustarea bazei de impozitare a TVA pentru reducerile care nu sunt acordate direct clienților.
	Titlul VIII – Accize și alte taxe speciale		
8.	Text nou	La articolul 356, după alineatul (3), se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins: „(4) Prin excepție de la prevederile art. 338, nu se consideră ca fiind fapt generator de accize consumul de gaz natural utilizat pentru menținerea capacității de a transporta și de a distribui gaz natural, în limitele stabilite de autoritatea de reglementare în domeniu.”	Se introduc dispoziții similare în cazul gazului natural, în ceea ce privește consumul în scop tehnologic, cu cele de la energia electrică, respectiv reglementarea situațiilor în care pentru consumul de gaz natural, utilizat pentru menținerea capacității de a transporta și de a distribui gaz natural, în anumite limite stabilite de Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Energiei (ANRE), nu intervine

Nr. crt.	Text actual	Text propus	Motivații
			obligația de plată a accizelor.
9.		La articolul 414 ¹⁰ alineatul (5) se abrogă.	Se propune abrogarea alin. (5) de la art. 414 ¹⁰ și alin. (5) de la art. 414 ¹⁸ din Codul fiscal având în vedere că în cadrul procesului de avizare interministerială a Ordonanței Guvernului nr. 4/2022 s-a primit propunerea de eliminare a prevederilor din cuprinsul actului normativ care vizau reglementarea la nivel de ordin a procedurii și condițiilor de soluționare a contestațiilor în cazul revocării atestatului de destinatar certificat sau expeditor certificat întrucât ar putea conduce la încălcarea principiului liberului acces la justiție și dintr-o eroare respectivele prevederi nu au fost eliminate și din cadrul acestor articole din Codul fiscal.
10.		La articolul 414 ¹⁸ alineatul (5) se abrogă.	Se propune abrogarea alin. (5) de la art. 414 ¹⁸ din Codul fiscal având în vedere că în cadrul procesului de avizare interministerială a Ordonanței Guvernului nr. 4/2022 s-a primit propunerea de eliminare a prevederilor din cuprinsul actului normativ care vizau reglementarea la nivel de ordin a procedurii și condițiilor de soluționare a contestațiilor în cazul revocării atestatului de destinatar certificat sau expeditor certificat întrucât ar putea conduce la încălcarea principiului liberului acces la justiție și dintr-o eroare respectivele prevederi nu au fost eliminate și din cadrul acestor articole din Codul fiscal.
11.	Text nou	Prevederile art. I pct. 6 intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2024.	Necesitatea transpunerii prevederilor art. 2 din Directiva (UE) 2020/284.

